

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **Š. L.**, zastoupené Mgr. Lucií Stachovou, advokátkou se sídlem Škroupova 1114/4, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28. 4. 2008, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2008, č. j. 18 Cad 109/2008 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Lucií Stachové **s e u r č u j e** odměna ve výši 2025 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku na jí uvedený účet.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalované“) ze dne 28. 4. 2008, č. j. X (dále také jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaná odňala stěžovatelce ode dne 22. 6. 2008 plný invalidní důchod pro nesplnění podmínky plné invalidity § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“). Žalovaná dospěla na podkladě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 17. 4. 2008 k závěru, že stěžovatelka není plně invalidní, neboť její schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 50 % a uvedla, že o nároku na částečný invalidní důchod bude rozhodnuto dodatečně.

Ze soudního a správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti, z nichž při svém rozhodování krajský soud vycházel:

Stěžovatelka od 1. 9. 2006 pobírala plný invalidní důchod pro nedoléčený stav po operaci páteře (náhrada ploténky L4 a L5 a stabilizace L2, S1), přičemž její zdravotní stav byl kvalifikován jako postižení uvedené v kapitole XV oddílu F položky 3 písm. d) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v tehdy platném znění, s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70 %, a to s ohledem na stav stěžovatelky v perioperačním období. Z dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné (dále jen „OSSZ v Karviné“) krajský soud zjistil, že stěžovatelka byla posudkem ze dne 17. 4. 2008 nově posouzena podle postižení uvedeného v kapitole XV., oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., přičemž jí byla stanovena míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 50 % a nebyla shledána plně invalidní, neboť od posledního posouzení jejího zdravotního stavu došlo k jeho podstatnému zlepšení.

V řízení o přezkoumání rozhodnutí žalované si krajský soud vyžádal posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti stěžovatelky od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „PK MPSV v Ostravě“). Posudková komise vycházela ze spisu krajského soudu, spisu OSSZ v Karviné včetně záznamů o jednáních a lékařských nálezů a dále z předložené zdravotnické dokumentace. Stěžovatelka byla přítomna jednání posudkové komise dne 1. 10. 2008. Posudková komise vyšetřila její zdravotní stav odbornou neuroložkou MUDr. I. W. PK MPSV v Ostravě na základě přeložené zdravotnické dokumentace shrnula anamnézu zdravotního stavu stěžovatelky až k datu vydání napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka byla v roce 2006 uznána plně invalidní pro nedoléčený stav po operaci na páteři. PK MPSV v Ostravě v posudkovém hodnocení uvedla, že u stěžovatelky k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominantním stavem po operaci v oblasti dolní bederní páteře s náhradou ploténky L4, L5 a stabilizací L2, S1, dle kliniky i dle RTG s dobrým výsledkem. Dle neurologických vyšetření z let 2007 i 2008 je symetrický reflexologický nález L2, S2, není popsáno žádné oslabení svalové síly akrálně, nejsou atrofie či hypotrofie svalstva, nejsou ani známky kořenového postižení, a to ani dle EMG. Dle ortopedického vyšetření MUDr. S. je nález po operaci dobrý, stabilizovaný, instrumentarium bez posunu. Stav stěžovatelky je tedy k datu rozhodnutí dlouhodobě stabilizován po absolvování kompletní léčby vč. balneoterapie. Stěžovatelka není schopna zvedat a přenášet těžká břemena. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti PK MPSV v Ostravě zhodnotila podle kapitoly XV., odd. F, položky 3, písm. a) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. v rámci uvedeného rozmezí 10-20% celkově na 20 %. Zároveň zdůraznila, že hodnotí zdravotní stav stěžovatelky posudkově odlišně od posudkové lékařky OSSZ, neboť její hodnocení ze dne 17. 4. 2008 v položce 2 je zřejmě administrativní chybou, neboť stavy po operacích páteře a plotének jsou uvedeny v položce 3, a rozmezí 30-50%, které je uvedeno i v tomto posudku, je uvedeno pod písmenem b) dané položky. Samotné posudkové hodnocení OSSZ v Karviné PK MPSV v Ostravě označila jako nadhodnocené. Stěžovatelka v řízení před krajským soudem prohlásila, že necítí, že by její zdravotní stav byl stabilizován, a to v rozporu se závěrem PK MPSV v Ostravě.

Krajský soud hodnotil posudek Posudkové komise MPSV v Ostravě ze dne 1. 10. 2008 jako přesvědčivý a úplný, a proto již neprováděl další dokazování. Převzal závěr posudkové komise, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl prokázán pouze o 20%. Vzhledem k tomu, že pro uznání plné invalidity je nutno prokázat pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 66 % a v takovém rozsahu již prokázán nebyl a nebylo ani prokázáno zdravotní postižení, jež by vyžadovalo vytvoření zcela mimořádných podmínek pro výkon soustavné výdělečné činnosti, nelze stěžovatelku k datu napadeného rozhodnutí považovat

za plně invalidní. Posudková komise opřela své závěry o konkrétní lékařské nálezy, zejména neurologické, psychiatrické a ortopedické. Krajský soud dospěl k závěru, že přezkoumává-li k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. Tento důkaz považuje krajský soud za stěžejní, a proto další dokazování neprováděl a závěr posudku pro své rozhodnutí převzal. Jestliže bylo u stěžovatelky prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí došlo k dlouhodobé příznivé stabilizaci zdravotního stavu po operaci páteře v roce 2006, pak tento zdravotní stav podle kapitoly XV., oddíl F (dorzopatie, deformující dorzopatie a spondylopatie), položky 3 (stavy po operaci páteře a plotének, stavy po úrazech páteře a plotének), písm. a) (stavy s mírným reziduálním funkčním nálezem) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 10-20%, u stěžovatelky konkrétně pokles o 20%. Vzhledem k tomu, že k uznání plné invalidity je nutno prokázat pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 66% a v takovém rozsahu již prokázán nebyl a nebylo prokázáno ani zdravotní postižení, jež by vyžadovalo vytvoření zcela mimořádných podmínek pro výkon soustavné výdělečné činnosti, nelze stěžovatelce k datu napadeného rozhodnutí považovat nadále za plně invalidní. Proto krajský soud žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované zamítl jako nedůvodnou.

V **kasační stížnosti** proti napadenému rozsudku stěžovatelka uvedla, že brojí proti napadenému rozsudku z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy že řízení je stíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatelka namítá, že dle posudku, ze kterého krajský soud v napadeném rozsudku vycházel, zdravotní stav stěžovatelky způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 10-20% s tím, že původní plná invalidita byla přiznána v perioperačním období, a ke dni jejího odnětí byl její stav dlouhodobě stabilizován. Tento závěr posudkové komise stěžovatelka považuje za rozporný se stavem reálným, neboť po provedené operaci u ní nedošlo ke zlepšení stavu a nadále neumožňuje výkon soustavné výdělečné činnosti. Dle sdělení ošetřujících lékařů stěžovatelky není možné zlepšení stávajícího stavu, neboť reoperace je prakticky nemožná, a v budoucnu lze spíše očekávat zhoršení stěžovatelčina zdravotního stavu. Stěžovatelka dále namítá, že krajský soud při svém rozhodování vyšel ze závěru posudku PK MPSV v Ostravě coby stěžejního důkazu, aniž by vzal v úvahu skutečnosti, které stěžovatelka namítala, čímž porušil zásadu volného hodnocení důkazů. Posudek vydaný PK MPSV v Ostravě je dle názoru stěžovatelky neúplný a nepřesvědčivý, neboť nevzal v úvahu nález klinického lékaře a nevypořádal se s žalobní námitkou poukazující na to, že dané zdravotní postižení značně ztěžuje obecné životní podmínky, jak namítala stěžovatelka v žalobě. Jestliže se krajský soud přiklonil k takovému posudku, zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s ohledem na tyto skutečnosti si dle názoru stěžovatelky měl krajský soud vyžádat nový posudek, resp. srovnávací posudek PK MPSV, který by byl vypracován jiným pracovištěm PK MPSV, nejlépe však měl soud ustanovit znalce k vypracování znaleckého posudku k posouzení zdravotního stavu stěžovatelky. Na podporu svých tvrzení stěžovatelka uvedla, že ze zprávy ošetřujícího lékaře (neurologa) stěžovatelky MUDr. H. K. ze dne 1. 12. 2008 vyplývá, že u stěžovatelky jde z hlediska neurologického o stav chronický s tím, že zlepšení nelze očekávat, naopak spíše do budoucna lze předpokládat progresi potíží. Z uvedeného nálezu podle stěžovatelky dále vyplývá, že u stěžovatelky jde o vyšší pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Na základě těchto skutečností stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k novému rozhodnutí.

Žalovaná ke kasační stížnosti stručně sdělila, že se k jejímu obsahu nemůže vyjádřit, neboť se jedná výhradně o námitky proti posouzení zdravotního stavu stěžovatelky,

který je záležitostí odborného lékařského vyšetření. Podle žalované byl zdravotní stav stěžovatelky posouzen dvěma nezávislými lékařskými komisemi, jejichž závěr byl v podstatě shodný. Z tohoto pohledu považuje žalovaná požadavek stěžovatelky na pořízení znaleckého posouzení zdravotního stavu za nadbytečný.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., neshledal přitom vady, k nimž by musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlédnout z úřední povinnosti; vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná.**

Správní rozhodnutí žalované o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy a současně odůvodní stanovenou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rámci zde stanoveného rozpětí. Dále uváží i rozsah a závažnost dalších zdravotních postižení posuzovaného z hlediska možného zvýšení či snížení základního bodového hodnocení.

V projednávaném případě posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborné neuroložky a jednala za přítomnosti stěžovatelky. Jednoznačně vymezila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatelky jako stav po náhradě ploténky L4, L5 a stabilizaci L2, S1 s dobrým efektem, normálním reflexologickým nálezem, bez klinicky a EMG známek kořenové léze, bez atrofií svalstva se symetrickou svalovou silou až do akra obou dolních končetin. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila podle kap. XV., položky 3, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve výši 20 %, tedy na horní hranici vymezeného rozpětí. Těžiště posudku spočívá ve vypořádání se s posudkem OSSZ v Karviné, který zdravotní stav stěžovatelky hodnotil podstatně odlišně, a to jak co do rozhodné příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy

nervového a svalového dráždění - kapitola XV, oddíl F, položka 2 písm. b) citované vyhlášky). OSSZ v Karviné dospěla k názoru, že stěžovatelka je částečně invalidní, neboť pokles schopnosti soustavné výtěžné činnosti činil u klasifikovaného zdravotního postižení podle údaje uvedeného v posudku 50 %. PK MPSV k tomu uvedla, že tuto kvalifikaci vzhledem ke stanovené procentní míře poklesu schopnosti soustavné výtěžné činnosti považuje za zřejmou administrativní chybu, neboť stavy po operacích páteře a plotének jsou uvedeny v položce 3 oddílu F kapitoly XV citované vyhlášky, přičemž rozmezí 30-50%, které je uvedeno i v posudku OSSZ v Karviné, je uvedeno pod písmenem b) dané položky (tj. položky č. 3). Samotné hodnocení procentního poklesu pak PK MPSV považovala za nadhodnocené, jelikož stěžovatelka netrpěla k datu vydání napadeného rozhodnutí recidivujícími nebo dlouhotrvajícími projevy nervového či svalového dráždění prokázanými EMG vyšetřením, nešlo ani o parézy a poruchy svěřačů ani o perioperační období.

Pod položkou 3 písm. b) oddílu F kapitoly XV citované vyhlášky (s rozmezím 30-50%) je uvedeno zdravotní postižení spadající mezi stavy po operacích páteře a plotének, stavy po úrazech páteře a plotének, které je charakterizováno jako stavy s často recidivujícími nebo dlouhotrvajícími projevy nervového a svalového dráždění prokázanými EMG, insuficiencí svalového korzetu a podstatným snížením celkové výkonnosti organismu.

Pod položkou 2 písm. b) oddílu F kapitoly XV citované vyhlášky (pod něž OSSZ v Karviné podřadila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav stěžovatelky) je uvedeno zdravotní postižení spadající mezi degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Pro toto zdravotní postižení citované ustanovení určuje pokles schopnosti soustavné výtěžné činnosti 15-25 % (a nikoliv 30–50 % jak uvedla OSSZ v Karviné).

PK MPSV v Ostravě kvalifikovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav stěžovatelky pod položkou č. 3 písm. a) oddílu F kapitoly XV citované vyhlášky, která uvádí stavy po operacích páteře a plotének a stavy po úrazech páteře a plotének s mírným reziduálním funkčním nálezem s určením míry poklesu schopnosti v rozmezí 10–20 %.

Jak je z posudku PK MPSV v Ostravě zřejmé, PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, z jakého důvodu je její hodnocení zdravotního stavu stěžovatelky odlišné od posudkového hodnocení OSSZ v Karviné. Kromě toho je také z tohoto posudku patrné, že kvalifikace zdravotního postižení stěžovatelky, k níž dospěla OSSZ v Karviné, skutečně neodpovídá ustanovení kapitoly XV., oddílu F, položky 2 písm. b) citované vyhlášky, pod níž OSSZ v Karviné podřadila zdravotní stav stěžovatelky, neboť toto ustanovení umožňuje určení poklesu schopnosti soustavné výtěžné činnosti nejvíce o 25 %, zatímco OSSZ v Karviné dospěla k poklesu o 50 %. K závěru PK MPSV o nadhodnocení dlouhodobě nepříznivého stavu stěžovatelky k datu vydání napadeného rozhodnutí lze konstatovat, že je rovněž přesvědčivě odůvodněn. Závěry z funkčních vyšetření stěžovatelky, které jsou shrnuty v tomto posudku, potvrzují samotné hodnocení PK MPSV v Ostravě. Stěžovatelčin zdravotní stav byl co do své rozhodné příčiny (stavu po operaci plotének L4 a L5 a stabilizace L2, S1) objektivně stabilizovaný, což se nutně muselo odrazit v posudkovém hodnocení stěžovatelky (viz k tomu z dřívější judikatury zdejšího soudu rozsudek ze dne 7. 8. 2003, č. j. 3 Ads 7/2003-42, dále také rozsudek ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 - 46, přístupné na www.nssoud.cz). Stěžovatelčiny námitky, že takto zjištěný zdravotní stav neodpovídá realitě, jsou záležitostí posouzení subjektivních pocitů stěžovatelky, nikoliv však objektivního posudkového hodnocení

jejího zdravotního stavu. K stěžovatelčině námitce, že krajský soud měl pořídit srovnávací posudek od jiného pracoviště PK MPSV, případně nechat pořídit znalecký posudek, Nejvyšší správní soud uvádí, že není důvodná. Další dokazování v podobě srovnávacího či doplňujícího posudku PK MPSV je namístě pouze tehdy, je-li posudek PK MPSV natolik neúplný či nepřesvědčivý, že zavdává soudu oprávněné pochybnosti o správnosti zjištění zdravotního stavu posuzovaného. Tak tomu ovšem z uvedených důvodů v posuzované věci nebylo, jelikož PK MPSV v Ostravě se dostatečně přesvědčivě vypořádala se všemi zásadními skutkovými otázkami týkajícími se posudkového hodnocení zdravotního stavu stěžovatelky. Na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka pořízení srovnávacího posudku jiného pracoviště PK MPSV ani pořízení znaleckého posudku v řízení před soudem ani po seznámení se s posudkem PK MPSV v Ostravě nenavrhovala a tuto námitku vznesla až v kasační stížnosti.

Stejně tak nedůvodná je rovněž námitka, že krajský soud neodůvodnil, zda zdravotní postižení stěžovatelce neztěžuje obecné životní podmínky (příloha č. 4 citované vyhlášky), neboť to posudek PK MPSV v Ostravě explicitně vyloučil a krajský soud z něho při posouzení věci v plném rozsahu vycházel. Argumenty stěžovatelky spočívající v tvrzení, že krajský soud nezohlednil odborné neurologické nálezy MUDr. H. K., které dokládají pro futuro progresi obtíží, z čehož stěžovatelka dovozuje vyšší pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti, nelze rovněž přisvědčit. Tyto lékařské zprávy jsou datovány ze dne 1. 12. 2008, a 20. 1. 2009 a 9. 3. 2009, z čehož plyne, že vypovídají o zdravotním stavu stěžovatelky po vydání napadeného rozhodnutí žalované (28. 4. 2008). Další lékařské zprávy, které stěžovatelka doložila až dne 2. 6. 2009 zdejšímu soudu pro řízení o předmětné kasační stížnosti, jsou datovány dnem 21. 5. 2009 a 19. 5. 2009. Tyto lékařské zprávy neměla PK MPSV v Ostravě k dispozici ve zdravotnické dokumentaci, neboť její posudek je datován dnem 1. 10. 2008. Aniž by Nejvyšší správní soud tyto lékařské zprávy a jejich obsah jakkoliv hodnotil, konstatuje, že se tyto podklady nebyly součástí důkazního materiálu, z něhož krajský soud vycházel v napadeném rozsudku a který by se týkal zdravotního stavu stěžovatelky k datu vydání napadeného rozhodnutí. Krajský soud je však při svém rozhodování o žalobě vázán skutkovým a právním stavem zjištěným k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Proto není vadou řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., pokud k nim krajský soud v napadeném rozsudku nepřihlížel. Má-li stěžovatelka za to, že jí předložené lékařské zprávy odůvodňují jiné posudkové hodnocení zdravotního stavu, má možnost podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.

Krajský soud se tedy nedopustil žádného z namítaných pochybení a postupoval správně, pokud opřel zjištění skutkového stavu věci o posudek PK MPSV v Ostravě, který splňoval kritéria úplnosti, objektivitu a přesvědčivost.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1, 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nelze náhradu nákladů řízení v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Ustanovené zástupkyni stěžovatelky Mgr. Lucii Stachové byla přiznána odměna za dva úkony právní služby po 500 Kč podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d), § 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. za převzetí a přípravu zastoupení včetně první porady s klientem a doplnění kasační stížnosti ze dne 22. 4. 2009, celkem tedy 1000 Kč. Dále Nejvyšší správní soud přiznal ke každému

úkonu náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky po 300 Kč, celkem tedy 600 Kč. Za provedené úkony právní služby tedy přísluší advokátu odměna 1600 Kč. Kromě toho si advokátka uplatnila i nárok na náhradu cestovních výdajů, které musela vynaložit na cestu ze sídla své advokátní kanceláře do místa bydliště stěžovatelky dne 1. 4. 2009 za účelem porady se stěžovatelkou, která ji kvůli svému nepříznivému zdravotnímu stavu nemohla navštívit v sídle jeho kanceláře. Advokátka vyúčtovala cestu z Ostravy do Orlové a zpět, tj. 40 km. Celkem vyčíslila cestovní náhradu na 220,32 Kč. Nejvyšší správní soud započítal na náhradě cestovních výdajů v souladu s ustanovením § 13 odst. 4 advokátního tarifu a podle ustanovení § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), základní náhradu ve výši 3,90 Kč/km, což činí za ujetých 40 km 156 Kč. Náhradu za spotřebované pohonné hmoty Nejvyšší správní soud vypočítal za použití údaje o kombinované spotřebě paliva u vozidla Škoda Fabia 1,2 (kopie velkého technického průkazu založena ve spise), která činí 6,0 l/100 km. Jelikož advokátka nedoložila doklad o nákupu pohonných hmot, započítal jí Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 4 písm. b) vyhlášky č. 451/2008 Sb. paušální částku 26,80 Kč/l benzínu Natural 95, tj. celkem po 68,64 Kč. Cestovní náhrada za cestu ke stěžovateli činí po zaokrouhlení 225 Kč. Kromě uvedeného Nejvyšší správní soud přiznal advokátce i uplatněnou náhradu za ztrátu času ve výši 200 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu). Advokátka uvedla, že není plátcem DPH, takže Nejvyšší správní soud nezvýšil celkovou odměnu o částku této daně. Celkem tedy advokátce přísluší odměna uvedená ve výroku č. III tohoto rozsudku, tj. 2025 Kč, která jí bude vyplacena na účet uvedený na č. l. 57 spisu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu